

Anglia a polgárháború szélén

2024 augusztus 20. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

E cikk célja ébreszt? apámnak. Persze nem csak neki.

A brit rend?rség nem a terrorizmust, hanem az ellene lázadókat kezeli terrorizmusként.

Sokan vannak jó szándékú, naiv emberek, akik sajnos nem látják a valóságot. Vagy talán látnák, de kényelmesebb homokba dugni a fejüket, elhitetni önmagukkal is, hogy nincs nagy baj. Kétségtelenül kényelmesebb ragaszkodni olyan, egykor talán valóban helytálló vélelmekhez, hogy a Nyugat, az euro-atlanti világ (számos hibája ellenére) alapvet?en a létez?, elérhet? világok legjobbika. Mert valóban rémiszt? szembenézni a valósággal. És ezért sokan inkább úgy tesznek, mintha nem látnák.

Nem csak azt, ami Nyugaton történik; ezt azért nehéz nem látni, még ha a f?sodratú média és az európai politikai vezetés megpróbálja eltitkolni, elbagatellizálni, átkeretezni az eseményeket. A f?bb hírek azért mégis átütik a hallgatás falát. De hogy aztán ebb?l milyen érzet alakul ki a lakosságban, egyáltalán kialakul-e valamilyen érzet vagy csak legyintenek, továbbmennek, elfelejtik… abban nagymester a globalista elit, politikusostól, médiástól, de a kulturális és közéleti szerepl?k, nemzetközi szervezetek is vastagon sárosak.

A nyugati civilizáció és jogrend szisztematikus elpusztítása zajlik, egyszerre belülr?l és kívülr?l. De már nemcsak úgy, hogy kívülr?l dörömbölnek a hódítók (bevándorlók, els?sorban iszlám országokból), belül pedig bomlasztanak a deviánsok (woke-marxizmus, LMTBQ), hanem már a küls? ellenség egy része is itt van belül.

És a Nyugat továbbra is csak él bele a világba, mintha nem lenne holnap, a rómaiakat megszégyenít? módon menekül a valóságból, gurítja le a torkán a bort, eszegeti a sz?l?szemeket, egy-egy pillanatra ugyan rájön a rosszullét, olyankor egy lúdtollal kicsit megpiszkálja a torkát, hány egyet, aztán minden megy tovább. „Wir schaffen das” – meg tudjuk csinálni; mondta Angela Merkel még 2015-ben. De már akkor sem tudták megcsinálni. Mára pedig még sokkal rosszabb lett a helyzet.

Az egyre romló helyzet hatására persze Európa lakosságának egyre nagyobb része ébred fel; de ez sajnos úgy néz ki, már nem elegend?. F?leg, hogy azok, akiknek Európa, illetve az egyes országok polgárainak az érdekeit kellene védeni, nemhogy nem védik ?ket, hanem kifejezetten ellenük fordultak, rájuk rontanak. Verbálisan, fizikailag és a jog eszközeivel is.

Nézzük a konkrét esetet. Két héttel ezel?tt az angliai Southportban egy táncoktatásos eseményt rendeztek Taylor Swift-rajongó kisgyerekek számára. A táncstúdióba berontott egy ruandai bevándorló-hátter?, másodgenerációs (tehát már Nagy-Britanniában, konkrétan Walesben) született 17 éves fiú, és késsel megölt három kislányt (egy hat-, egy hét- és egy kilencévest). Az eset óriási felháborodást szült – de ezúttal valami más is történt. Nem állt meg a dolog a „je suis”-k, a szolidaritást jelz? profilképkeretek, a „nem félünk” szlogenek szintjén. Southport lakossága szó szerint fellázadt.

A helyi lakosok utcára vonultak, követelve, hogy a hatóságok végre tegyenek valamit. Többévnyi frusztráció szabadult fel bennük. „Az idegen szép” mantra elfogadásának állandó kényszere, miközben ezek az idegenek folyamatosan megsértették a társadalmi együttélés szabályait, következmények nélkül. S?t mindig a bevándorlók voltak az áldozatok, és ha valaki bárhol szót emelt ellenük, akkor épp ?t vádolták meg gy?löletbeszéddel és hasonlókkal.

Na, nem mintha most más lenne a helyzet. Most is azokat vegzálják a hatóságok, akik szólni merészelnek. Akik most már nemcsak szórványosan panaszkodtak, hanem utcára is vonultak. A rend?rség nagy er?kkel vonult ki ellenük, és az angol néplélekhez méltó fizikai összecsapások zajlottak. A globalista csicskasajtó természetesen szerencsétlen, megsérült rend?rökr?l és széls?jobboldali cs?cselékr?l beszél. Ismer?s?

Persze nem tökéletes a párhuzam a Gyurcsány–Gergényi-tandem rend?rnek beöltöztetett pribékjei által 2006-ban Budapest utcáin válogatás nélkül összevert diákok, nyugdíjasok és a keménykötés? brit falusiak között. Utóbbiak adnak is legalább olyan keményen, ahogy kapnak. És persze, természetesen szolidárisak vagyunk azokkal a rend?rökkel, akik a munkájuk végzése közben megsérülnek.

De milyen munkát is végez a brit rend?rség? Épp azokkal szemben lép fel, akik azt követelik, hogy a rend?rség végezze a dolgát, és lépjen fel azokkal szemben, akikkel szemben ezt nem teszi, és ennek eredményeként három

ártatlan kislánynak meg kellett halnia.

A felháborodás és az ebb?l fakadó tüntetések nem álltak meg Southportban, átterjedtek Anglia számos további településére, köztük Liverpoolra is. És persze az online térben is felbolydult a lakosság. És – micsoda meglepetés! – erre is lecsapott a kiváló brit rend?rség. Ez persze nem újdonság, online gy?löletbeszédért már korábban is vonultak ki családi házakhoz. Ezúttal egy 55 éves n?t tartóztattak le Chesterben. A hivatalos vád: hamis információkat közölt a gyilkosság elkövet?jének személyazonosságáról a közösségi médiában. Ízlelgessük csak: rosszul írta le Axel Rudakubana nevét (mert azóta hivatalosan is közölték, hogy így hívják a három kislány gyilkosát), és ezért vette ?t el? a rend?rség.

De ez csak egy eset a rengetegb?l: több mint ezer letartóztatás történt az országszerte kitört zavargások kapcsán, köztük például egy 12 éves fiú Manchesterben, aki megrúgott egy buszt, és egy követ adott át egy másik fiúnak, hogy az dobja meg egy migránsok elszállásolására átalakított hotel bejáratát. Állítólag hasonlóra szólított fel a közösségi médiában egy helyi konzervatív képvisel? felesége, akit az sem érdekelne, ha valaki felgyújtaná ezeket a szállodákat… és akinek szintén bíróság el?tt kell most ezért felelnie. Egy 69 éves, nyugdíjas özvegy még náluk is veszélyesebb b?nöz?:

a liverpooli tüntetések közepette egy üt? (vélhet?en inkább krikett, mint baseball) volt nála, és ezt suhogtatva próbálta megakadályozni, hogy letartóztassák. Végül sikerült. S?t azóta – mindössze három nap alatt! – a bíróság már el is ítélte, 32 hónapra!

Persze akkor is létezik a garázdaság vagy a közösség elleni izgatás b?ncselekménye és jogi tényállása, ha az jogos frusztrációból születik, vagy történetesen szimpatizálunk az üggyel, aminek a nevében elkövetik. És ezekkel szemben jogos lehet a hatósági fellépés. De egyrészt,

ha Magyarországon is mindenkit letartóztatnának, aki mondjuk a fideszesek felakasztását követeli a közösségi médiában, vagy személyesen fenyeget meg valakit a kormánypárti nézeteiért, akkor a rend?rség 0–24-ben ezzel lenne elfoglalva, és nálunk nem a migránsok, hanem a fogvatartottak számára kellene átalakítani az összes szállodát.

Másrészt, valahogy a George Floyd-zavargások kapcsán (amik átterjedtek az Egyesült Királyságra is) valahogy senkit sem tartóztattak le k?dobálásért. Persze nem mindegy, ki dobja a követ, milyen a b?rszíne. Vannak jó és rossz kövek. Jó k?dobálók és rossz k?dobálók. S aki ilyet le merne írni Nyugaton, azt ugyanúgy megvádolnák fajgy?lölet szításával.

Pedig szó nincs semmiféle fajgy?löletr?l. Az angolokat sem mások b?rszíne zavarja. Hosszú évtizedek óta egy multikulturális társadalomban élnek. Az zavarja ?ket, hogy az országukba özönl? idegenek nemhogy a törvényeiket, de az alapvet? társadalmi normákat, egyáltalán, az emberi viselkedés legelemibb elvárásait nem tartják be, és ezt büntetlenül tehetik meg. A hatóságok nem lépnek fel ellenük, a kisebb b?ncselekményeknek semmilyen következménye nincs. Ami természetesen egyre súlyosabb b?ncselekményekhez vezet. Persze a gyilkosságért elfogták a ruandai elkövet?t, de ez már a palackból rég kiszabadult szellem esete.

A média viselkedése pedig egészen felháborító – bár csak a szokásos formájukat hozzák. Van képük még mindig leírni ilyeneket, hogy „a gyanúsított egykori szomszédjai le vannak sokkolva és el vannak keseredve”, meg hogy „mindig is introvertált fiú volt, aki a kedves és keményen dolgozó családjával élt együtt”. Ugyanez a média, a BBC-t?l a Guardianen át a Financial Timesig egyként követeli a közösségi oldalak cenzúrázását. Elon Musk az els? számú célpontjuk, aki – szerintük – a demokráciára leselked? legnagyobb veszély, mivel az X platformon „engedi a dezinformáció terjedését”. Ízlelgessük ezt is kicsit:

újságírók hosszú kolumnákon keresztül fejtegetik, követelik, hogy az államnak korlátoznia kell a szólásszabadságot. És még mindig ugyanez a média olyan sikeres az emberek agymosásában, hogy nemcsak a tüntet?ket széls?jobboldalizzák éjjel-nappal, de az Európa megmentésén dolgozó konzervatív pártokat is széls?jobboldalinak nevezik már olyan, amúgy jó szándékú, gondolkodni képes emberek is, mint az anyukám…

Végül, ami talán még a médiánál is felháborítóbb, vagy inkább aggasztóbb, az a hatóságok reakciója. Nemcsak a tüntet?kkel szembeni fellépések, a letartóztatások, hanem az is, amit például Neil Basu, a brit rend?rség terrorizmusellenes részlegének korábbi vezet?je mond. Szerinte „a migrációellenes tüntetéseket terrorcselekményekként kellene kezelni”.

Ha tehát a lakosság felháborodik azon, hogy bevándorlók b?ncselekményeket, immáron gyilkosságokat (gyerekgyilkosságokat!) követnek el, az terrorizmus. Mit nem kezelnek viszont terrorizmusként? A terrorizmust. Az elvágott nyakú papok, az emeletr?l ledobott zsidó n?k, a megkéselt kislányok… ezek csak „elszigetelt esetek”.

Na, itt tart ma sajnos a Nyugat. Nemcsak hogy önként, lehajtott fejjel megy a guillotine alá vagy a gázkamrába, hanem ha valaki ki akar törni a sorból, és azt mondja: „nem hagyom magam”, akkor a kápók épp ?rá támadnak, hogy ugyan már, ne rendetlenkedjen.

Ajánló